

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. XIV. De aliis declarationibus Eminentiss. DD. Cardinal. circa usum vel abusum peculiorum, licitum vel illicitum Religiosis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

CAPUT XIV.

De aliis Declarationibus Eminentiss. DD. Cardinalium circa usum vel abusum peculiorum, licitum vel illicitum Religiosis.

NB. In Concilio Trid. post c. 2. sess. 25. de Regularibus habentur hæ Declarationes partialium textuum præfati Capituli.

I. *Nemini igitur Regularium &c.* Regulares tam feminae, quam masculi non possunt tenere propria, sed omnia dare debent suis Superioribus; per quos provideatur primò, ut subveniatur necessitatibus earum, vel eorum, quibus munera destinata fuerunt.

II. *Possidere, vel tenere &c.* Moniales tamquam proprium possidere nihil possunt etiam de eo, quod suis manibus laborando acquirunt, vel eis à parentibus donatur; etiam hoc positò, quòd Monasterium esset nuperrimum.

III. *Superiori tradantur &c.* Moniales & Regulares ceteri res etiam parvi momenti sibi donatas, aut aliàs acquisitas, uti proprias retinere non possunt; sed Superiori resignandæ sunt.

IV. *Conventui incorporentur.* Quidquid singulæ Moniales quocumque titulo acquisierint, totum ad Abbatisse manus deferri oportet: quæ in primis ex hujusmodi acquisitionibus subveniat arbitrio suo necessitatibus illius Monialis, cujus operâ, vel contemplatione fuerunt datæ: quod verò reliquum erit, *Convertat in communem u-*

sum totius Monasterii. Curabit, ut victus Monialium quotidianus *communis* sit & in coctura, & in usu.

V. *Nec deinceps liceat Superioribus &c.* Ex dispositione inferiorum Summi Pontificis, non licet Regularibus possidere vel tenere agros, annuos redditus, aliaque bona immobilia superflua, obstante hoc Decreto.

VI. *Nihilque superflui in ea sit.* Superiorum arbitrio & præfinitioni stare debent Regulares quoad mobilium superfluitatem vel convenientiam, nisi de excessu arbitrii constiterit, habita videlicet ratione personæ, officii, & regularis status, paupertatisque, quam professi sunt, & ceterarum itidem qualitatum.

VII. *Nihil etiam quod sit necessarium, eis denegetur.* Superiore quantumvis requisito, necessaria suis Regularibus negante, vel subtrahente, licet ipsis clam, vel eo invito, illa sibi comparare, seu retinere, etiamsi ideo necessaria negentur, quia Monasterii facultates non suppetunt, si præfata necessitas sit ad individui sustentationem.

NB. *Superiores hoc caput declarare, & interpretari non possunt h. i.*

VIII. *Biennio activa & passiva voce privatus sit.* In omnibus actibus Capitularibus, non tamen in electionibus hoc intelligitur.

IX. Circa abusum peculiorum, idem *Stephanus Quaranta* citat quasdam S. Congregationis responsiones præter supra citatas, his verbis.

In aliquibus Monasteriis Monialium reperiuntur nonnullæ Moniales, quæ census, & annuos quosdam reddi-

redditus, proventus, seu fructus percipiunt sub diversis contractuum speciebus. Nam 1. aliqua in ipsarum persona emerunt certos redditus à personis Laicis. 2. Aliqua ab aliis Monialibus 3. Aliqua ab ipsis Monasteriis. 4. Aliæ verò dederunt pecuniam Monasterio, ut ex earum pecuniis fieret emptio nomine Monasterii ad rationem septem, vel octo pro centenario, & Abbatissa dabant dictis Monialibus illos redditus, quos ex dictis emptionibus exigebant singulis annis. 5. Aliqua Monasteriis seu eorum Superioribus certas pecuniarum summas manualiter, pro monasterii indigentis dederunt; pacto adjecto, vel etiam tacita conventionē adhibita, ut Monasterium seu Abbatissa certos redditus ad rationem tot pro centenario, earum vita durante, concedat.

Quæritur, An in huiusmodi casibus liceat Monialibus dictos redditus, fructus & proventus percipere, absque incurso proprietatis, vel potius tamquam proprietaria incurrant pœnas per Concil. Trid. sess. 25. c. 2. de Regular. proprietariis institutas, etiamsi de licentia Abbatissæ, & ad Abbatissæ nutum, vel Conventus seu Monasterii nomine percipiant.

Congregatio Concilii censuit, in nullo prædictorum casuum licere Monialibus dictos fructus seu redditus percipere, & si perceperint, incidere in pœnas propositas Decreto d. c. 2. sess. 25. de Reg. Neque ab huiusmodi pœnis excusari ob licentiã Abbatissæ, quæ etiam dicti Concilii Decreto in supra dictis casibus concedere quidem prohibetur; sed debet pro suo munere, ex Monasterii redditibus & elemosynis

Monia-

*Monialium necessitatibus indies subvenire. Signa-
vum erat, Hieronymus Cardin. Matthæius, sigillo
adjuncto.*

CAPUT XV.

*De causa, seu occasione introductionis peculiorum
apud Religiosos &c.*

CONSTAT ex supra dictis, quòd status Religiosus
vi primævæ institutionis suæ, & intentionis
suorum Fundatorum, potius habeat annexam vi-
tæ communitatem, quàm peculiaritatem. Unde
hæc ergo venerunt zizania, quæ sementem virtu-
tum religiosarum, immo & bonæ voluntatis
modicum superstes granulum in agro S. Religio-
nis frequenter ita suffocent? Respondeo meritò:
inimicus homo hoc fecit, dum hac via (quæ pri-
mitus quidem videbatur recta) omne malum la-
tenter & pedetentim in Religiosos aliquos Ordi-
nes irrepsit. Fateor quidem verissimum dixisse
*Laurent. de Peyrinis Tom. 1. de subdito q. 2. c. 2.
§. 1. coll. 3. dum sic inquit: Ex negligentia Præla-
torum oritur Religionum dissipatio, & Religioso-
rum perditio. h. i.* At negligentia illorum ideo
culpanda est, quoniam irrepens malum non co-
nantur ab initio præfocare, & vulpeculas, quæ
demoliri sensim attentant vineas Religionum, ca-
pere, dum adhuc vulpeculæ sunt, & eas facilè al-
lidere ad petram rectæ rationis, & præscriptæ
Regulæ possent. De his,

*Quæres, quænam obstent specialiter religiosæ
pauper-*